

nebylo lze přihlédnouti, neboť, jak provedeným šetřením bylo zjištěno, vydobytý kámen st-1 částečně prodal obci O., mimo to má ve své vinici nashromážděno větší množství vydobytého kamene a lze předpokládati, že i toto množství kamene hodlá prodati; konečně těmto okolnostem nasvědčuje též původní žádost st-lova, řízená na okr. úřad v Berehově, kde žádal o vydání povolení k nákupu »dynamitu« ve množství 15 kg, kteréžto množství zajisté nemůže sloužiti jen »k účelům rigolování skalnaté půdy pro jeho vlastní hospodářství.«

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Podle správních spisů stál úřad I. stolice, zakázav st-li dobývání kamene v obci M., na stanovisku, že toto st-lem provozované dobývání kamene má povahu po živnostensku provozovaného kamenolomu ve smyslu vl. nař. č. 116/1925 Sb. St-1 již i v odvolání namítal, že v daném případě jde toliko o lámání kamene za účelem úpravy (»rigolování«) skalnaté půdy k cíli zřízení vinice, a poukazoval k tomu, že jen k tomuto účelu použil jistého množství kamene, které vylámal s použitím dynamolu, a nabízel jako důkaz o tom, že kámen byl dobýván jen za zmíněným účelem, výsledk hospodářského znalce, a připojil k odvolání dobrozdání okr. hospodářského spolku v Berehově.

Žal. úřad postavil se opětně na stanovisko, jež zaujal úřad I. stolice; při tom žal. úřad zaujal též stanovisko k vývodům st-lova odvolání. Leč okolnosti, jež žal. úřad uvedl v nař. rozhodnutí — totiž, že st-1 získaný kámen prodal obci O., že lze předpokládati, že st-1 i z dalšího množství získaného kamene větší množství prodá, a že množství 15 kg dynamitu nemůže sloužiti jen k účelům úpravy skalnaté půdy pro vlastní hospodářství st-lova, — neodůvodňují — jak st-1 ve stížnosti také vytýká — samy o sobě ještě závěr, že činnost st-lova — lámání kamene — měla vskutku povahu po živnostensku provozovaného kamenolomu ve smyslu vl. nař. č. 116/1925 Sb., kteroužto povahu st-1 již v odvolání výslovně popřel, tvrdě, že kámen láme jedině za účelem úpravy skalnaté půdy k cíli zřízení vinice.

Ale pak není nař. rozhodnutí — a to ve směru rozhodném — vzhledem k vývodům st-lova odvolání náležitě odůvodněno. V tom spočívá podstatná vada řízení.

Č. 11.433.

Živnostenské právo (Slovensko): Dišpenz od preukazu spôsobilosti pre obchod miešaným tovarom.

(Nález zo dňa 22. septembra 1934 č. 17.790.)

V e c: Okresné živnostenské spoločenstvo v D. proti zemskému úradu v Bratislave o dišpenz od preukazu spôsobilosti pre obchod miešaným tovarom.

V ý r o k: S ť a ž n o s ť s a z a m i e t a p r e b e z d ō v o d n o s ť.

D ō v o d y: Napadnutým rozhodnutím potvrdil žal. úrad v postupe inštančnom rozhodnutie okr. úradu v Dunajskej Strede ako živn. úradu I. stolice zo dňa 10. mája 1930, ktorým bola Vojtechovi K. podľa odst. 6

§ 14 živn. zák. udelená dišpenz od preukazu spôsobilosti za účelom priechodu od obchodu mliekom k obchodu miešaným tovarom v obci L., — s recipovaním tých dôvodov rozhodnutia svrchu zmieneného úradu I. stolice, že žiadateľ hodnoverne preukázal, že v dobe žiadosti o dišpenz bol samostatným obchodníkom mliekom, ktorú živnosť produkuje od 18. septembra 1924 a že je nemajetný a pre jeho žaludkovú chorobu ťažkej práce neschopný a že preto je výnimečná povaha tohoto prípadu preukázaná.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvažoval nss takto:

I. Sťažnosť vytýka napadnutému rozhodnutiu predne, že žiadateľovi Vojtechovi K. nesprávne bola udelená podľa odst. 6 § 14 živn. zák. ním žiadaná dišpenz od preukazu spôsobilosti pre obchod miešaným tovarom preto, lebo že vraj ustanovenia odst. 6 § 14 živn. zák. nelžá v tom rozširujúcom smysle vykladať, ako tieže žal. úrad v napadnutom rozhodnutí vykladá, totiž, že udelenie dišpenze je možné i pri prestúpení z takej živnosti neviazanej preukazom spôsobilosti, pri prevádzaní ktorej nenadobudne si túto živnosť prevádzavší odbornej znalosti potrebnej k provozu tej živnosti preukazom spôsobilosti viazanej, do ktorej zamýšľa prejsť; ponevác o dišpenz žiadosť podavší Vojtech K. v obchodu mliekom ním prevádzanom, vzhľadom na povahu a rozsah tohoto obchodu, nemohol si nabyť ani tej najminimálnejšej odbornej znalosti potrebnej k provozu obchodu miešaným tovarom a v takomto obchode netrúvil ani žiadne roky čo učeň a pomocník a tedy ani týmto spôsobom si nemohol nabyť potrebnej odbornej znalosti, odporuje napadnuté rozhodnutie zákonu.

Lež túto námietku sťažnosti uznal nss bezdôvodnou z týchto úvah:

Pre nastúpenie obchodných živností v odst. 3 a 4 § 53 živn. zák. (č. 259/1924 Sb.) menovaných (obchod miešaným, koloniálnym, špeciálnym a materiálnym tovarom) je predpísaný preukaz spôsobilosti v § 14 naznačený. V § 14 cit. zák. sa stanoví na jednej strane v odst. 2, že preukaz ten má byť podaný výučným listom, resp. vysvedčeniami učebnými a vysvedčeniami o služobnej dobe v obchodnej živnosti, kdežto na druhej strane v odst. 6 sa stanoví, že dišpenz lžá výnimečne udeliť, aby bolo možné prejsť z výrobnjej živnosti, obchodnej živnosti neviazanej preukazom spôsobilosti, alebo z obchodne-tržobného povolania, ktoré nie je podrobené predpisom živn. zák., k niektorej obchodnej živnosti zmienenej v § 53 odst. 3 a 4, bol-li žiadateľ aspoň 5 rokov činný v príslušných zamestnaniach. Z tohoto znenia zák. je patrné, že zákonodárca, ktorý zásadne predpísal pre nastúpenie živnosti v 3. a 4. odst. § 53 zmienený formálny preukaz spôsobilosti, nežiada, aby uchádzač o dišpenz podľa § 14 odst. 6 bol po 5 rokov zamestnaný v takej obchodnej živnosti, v ktorej by si nabyť odbornú znalosť pre prevádzanie tej obchodnej živnosti viazanej preukazom spôsobilosti, do ktorej zamýšľa prejsť, a aby v takejto obchodnej živnosti trávil istú dobu čo učeň alebo pomocník za účelom nabytia takejto odbornej znalosti. Ba naopak z toho, že sa na tomto mieste zákona hovorí o činnosti v príslušných zamestnaniach, dlžné je usudzovať, že dostačí, keď uchádzač o dišpenz od preukazu spôsobilosti za účelom priechodu zo živnosti výrobnjej alebo z obchodnej živnosti preukazom spôsobilosti neviazanej k niektorej ob-

chovej živnosti menovanej v odst. 3 a 4 § 53 živn. zákona, provozuje v dobe podania žiadosti dotyčnú živnosť výrobnú alebo obchodnú samostatne a keď činnosť v »zamestnaniach« v poslednej vete odst. 6 § 14 zmienených, t. j. v živnostiach výrobných, v obchodných živnostiach preukazom spôsobilosti neviazaných, v povolaniach obchodne-tržobných, ktoré nie sú podrobené predpisom živn. zák., a v obchodných živnostiach preukazom spôsobilosti viazaných trvala celkom najmenej 5 rokov. Na tom, zda dotyčné zamestnania sú v nejakej súvislosti s obchodnou živnosťou preukazom spôsobilosti viazanou, ku ktorej uchádzač chce prejsť, zejména sú-li v takej súvislosti, aby uchádzač v tej obchodnej živnosti, ktorú prevádza a o prechod z ktorej žiada, mohol nabyť odbornej znalosti pre obchodnú živnosť, do ktorej zamýšľa prejsť, vôbec nesejde.

Výklad, aký dáva sťažnosť ustanoveniu odst. 6 § 14 cit. zák., priechi sa tendencii tohoto predpisu, ktorý stava na roveň živnosti výrobné, obchodné živnosti preukazom spôsobilosti neviazané a z pôsobnosti živn. zák. vyňaté povolania obchodne-tržobné po stránke kvalifikácie pre výnimečné pripustenie k nastúpeniu a samostatnému provádzaniu obchodnej živnosti na preukaz spôsobilosti viazanej.

II. Sťažnosť ďalej vytýka, že tu nebola daná zvláštna ohľadupnosť zasluhujúca príčina pre udelenie dišpenze Vojtechovi K., lebo takúto príčinu nemôže tvoriť ani nemajetnosť ani choroba Vojtecha K., keďže práve k prevádzaniu obchodu miešaným tovarom je potrebný kapitál a investícia a obchodovanie miešaným tovarom znamená odpredaj ku každodennej výžive potrebných životných článkov a tedy bezprostredný styk s týmito článkami, čo je z ohľadu verejného zdravotníctva neprípustné.

I v tomto smere je sťažnosť bezdôvodná, lebo nelzá shľadať ani nezákonnosť, ani vadnosť pokračovania, keďže žal. úrad Vjotechovi K., ktorý bol nesporne päť rokov činným v obchodnej živnosti neviazanej preukazom spôsobilosti, udelil v postupe inštančnom dišpenz od preukazu spôsobilosti k nastúpeniu obchodnej živnosti viazanej na takýto preukaz, uváživši, že uchádzač Vojtech K. je nemajetný a pre chorobu ťažkej práce neschopný, a že tedy ide tu o výnimečný prípad, ktorý má na mysli ustanovenie odst. 6 § 14 živn. zák.

Č. 11.434.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: * Propůjčení systemisovaného služebního místa úředníku býv. samosprávného okresu v Čechách, o němž byl úředník ten uvědoměn provisorním dekretem osk ještě před 1. prosincem 1928, není účinným, nebyla-li osk o usnesení zem. (správ.) výboru, jímž propůjčení to bylo podle § 212 odst. 4 resp. 6 plat. zák. schváleno, vyzooměna ještě před 1. prosincem 1928.

(Nález ze dne 24. září 1934 č. 17.841.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 10.815/33, 9029/31, 5142/25.

V ě c: Dr. Alois K. v T. (adv. Dr. Jan Siegl z Prahy) proti ministerstvu vnitra o úpravu služebního poměru.